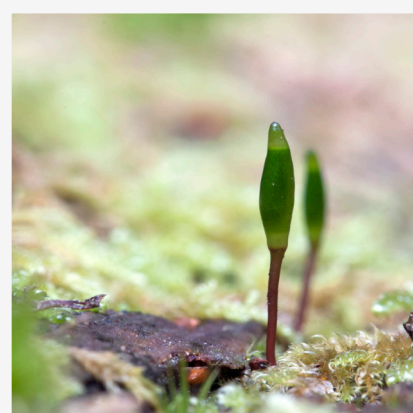
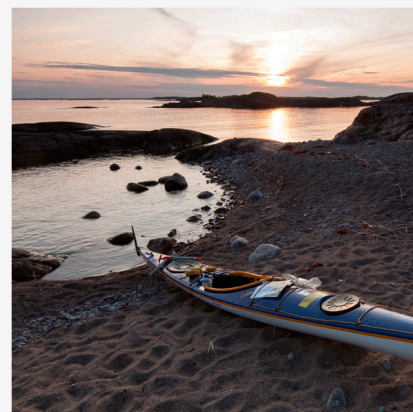

Bevarandeplan för Natura 2000-området

Kalkugnstorp

Omslagsfoto: Per Folkesson

LÄNSSTYRELSEN
Södermanlands län

Natura 2000

Natura 2000 är ett ekologiskt nätverk av värdefulla naturområden inom EU. Utpekande av Natura 2000-områden bygger på krav som finns i EUs fågeldirektiv och art- och habitatdirektiv. Syftet är att hejda utrotning av vilda djur och växter och att hindra att deras livsmiljöer förstörs. Alla medlemsländer ska peka ut områden dels för fåglar som anges i EUs fågeldirektiv, dels för naturtyper och arter som anges i art- och habitatdirektivet. Genom utpekandet åtar sig länderna att de utpekade värdena i områdena ska bevaras långsiktigt. Natura 2000-nätverket är en av hörnstenarna i EUs arbete för att bevara biologisk mångfald. I fågeldirektivet och habitatdirektivet listas 170 naturtyper och sammanlagt cirka 900 växt- och djurarter som särskilt värdefulla. 90 av naturtyperna och drygt 100 av djur- och växtarterna i habitatdirektivets bilaga 1 och 2 finns i Sverige. Därtill häckar regelbundet cirka 60 av fågeldirektivets fåglar i vårt land.

Bevarandeplaner

För varje Natura 2000-område ska Länsstyrelsen ta fram en beskrivning. Detta ska göras i särskilda bevarandeplaner eller i en skötselplan om området även är naturreservat. I planen ska det finnas en beskrivning av området med bevarandesyfte, bevarandemål och beskrivningar av de naturtyper och arter som ska bevaras och bidra till gynnsam bevarandestatus. Hot mot Natura 2000-områdets arter och naturtyper, och behov av bevarandeåtgärder, t ex skydd eller skötsel, ska beskrivas. Informationen ska underlätta förvaltningen av området och tillståndsprövningar enligt miljöbalken.

I bevarandeplanen redovisas gränser, naturtyper och arter enligt bästa tillgängliga kunskap, vilket för detta område skiljer sig något från vad som är beslutat av regeringen. Länsstyrelsen har för avsikt att föreslå dessa ändringar till regeringen när tillfälle ges. Vid förvaltning och tillståndsprövning utgår man ifrån i verkligheten förekommande naturtyper, varför det är nödvändigt att bevarandeplanen redovisar dessa, även om de inte har hunnit beslutas av regeringen.

Bevarandeplanen ska fastställas av Länsstyrelsen, som även är ytterst ansvarig för att målsättningen med området uppfylls. Bevarandeplanen ska revideras när ny kunskap tillkommer eller när förutsättningar för området ändras. Bevarandeplanen är inte ett juridiskt bindande dokument. För formell reglering av skydd eller skötsel kan andra beslut behövas, t ex skyddsbeslut för naturreservat. Föreskrifter enligt eventuella skyddsbeslut gäller parallellt med den tillståndsplikt som gäller inom Natura 2000.

Tillståndsplikt och samråd

För att inte skada naturvärden krävs tillstånd för verksamheter eller åtgärder som på ett betydande sätt kan påverka miljön i ett Natura 2000-område. Det kan även gälla åtgärder utanför Natura 2000-området, om de kan påverka miljön i området. Detta regleras i miljöbalken (7 kap. 27-29§§). Då det kan vara svårt att avgöra vilka åtgärder som på ett betydande sätt kan påverka naturvärden behöver man samråda med Länsstyrelsen före genomförandet. Vid skogsbruksåtgärder hålls samråd med Skogsstyrelsen. Mer information finns hos Länsstyrelsen, läs på webben eller kontakta en handläggare.

Kartor

Information om naturtypers utbredning och arter i ett enskilt område går att hitta med hjälp av kartverktyget Skyddad natur. Det kan nås på Naturvårdsverkets hemsida genom att söka på ”kartverktyget skyddad natur”. I kartverktyget söker du upp aktuellt område och klickar på namnet för mer information (se bilaga för användarhandledning).

Det finns även möjlighet att ladda ner naturtypskartan som shp-fil. Det görs på Miljödataportalen.

För mer information om Natura 2000:

Länsstyrelsens hemsida: www.lansstyrelsen.se/sodermanland eller telefon 010-22 340 00

Naturvårdsverkets hemsida: <http://skyddadnatur.naturvardsverket.se/>

Miljödataportalen: <http://mdp.vic-metria.nu/miljodataportalen/>

Bevarandeplan för Natura 2000-området

SE0220235 Kalkugnstorp

Kommun: Vingåker

Områdets totala areal: 19,7 ha

Bevarandeplanen uppdaterad av Länsstyrelsen:

Bevarandeplanen fastställd av Länsstyrelsen: 2016-12-21

Markägarförhållanden: Privat.

Regeringsbeslut, historik:

SPA: Nej, pSCI: 1998-12-01, SCI: 2005-01-01, SAC: 2011-03-01, regeringsbeslut M2010/4648/Nm

Naturtyper och arter som ska bevaras i området:

Naturtyper och arter enligt art- och habitatdirektivet samt fågeldirektivet:

6270 - Silikatgräsmarker

8230 - Hällmarkstorräng

9020 - Nordlig ädellövskog

9070 - Trädklädd betesmark

1973 - Hällebräcka, *Saxifraga osloensis*

Bevarandesyfte

Syftet med Natura 2000 är att säkerställa den långsiktiga överlevnaden för Europas mest värdefulla och hotade naturtyper och arter. I varje enskilt Natura 2000-område är syftet att prioriterade naturtyper och arter bevaras så att området på bästa sätt bidrar till gynnsam bevarandestatus på biogeografisk nivå.

I Natura 2000-området Kalkugnstorp är de prioriterade bevarandevärdena arten hällebräcka, tillsammans med den artrika lövskogen och de öppna och trädklädda betesmarkerna.

Motivering: Området har mycket höga värden knutna till den sällsynta och hotade arten hällebräcka samt till de olika typerna av skogs- och betesmark (nordlig ädellövskog, trädklädd betesmark, silikatgräsmarker, hällmarkstorräng). Skogsmarken är en nyckelbiotop med höga värden knutna till äldre hävdformade träd och buskar, ett örtrikt

fältskikt och en rik biologisk mångfald av kärlväxter och kryptogamer. Trädklädda betesmarker med äldre träd och buskar hyser en stor artrikedom av lavar, svampar och insekter. De öppna betesmarkerna har höga floravärden såväl som de är viktiga för hotade artgrupper som t.ex. fjärilar och vildbin. I beteshagarna har ett flertal rödlistade arter noterats såsom klasefibbla, månlåsbräken och hartmansstarr.

Prioriterade åtgärder: Områdets skogsmark såväl som dess betesmarker är i stort behov av restaurering. För att områdets höga floravärdena ska bevaras behöver restaurering ske snarast. I skogsmarken behövs skötselåtgärder som gynnar äldre vidkroniga träd och buskar, t.ex. frihuggning kring äldre ekar som tidigare stått ljusöppet, röjning av gran och punktvisa utglesningar av buskskiktet. Betesmarken är i behov av röjning/bekämpning av sly och igenväxningsvegetation, därefter av årlig hävd och röjningar.

Beskrivning av området

Området är beläget strax väster om sjön Öljaren, ca 13 km norr om Vingåker. Det utgörs av en kuperad, blockig hagmark med hållar av silikatberggrund, vilka har insprängda körtlar av urkalksten. I nordväst finns också en artrik hassellund med höga värden knutna till det äldre träd- och buskskiktet såväl som till markfloran.

Hagmarken är glest trädbevuxen med bl.a. storväxta rönnar, oxlar och enbuskar. På berghällarna och i anslutning till dessa växer bl.a. duvnäva, harmynta, grusbräcka, hällebräcka, mandelblom, styvmorsviol och sandmaskrosor. Hällebräcken är endemisk och ingår i artdirektivet. Den aktuella hagen är den enda platsen i Sörmland där det både finns grusbräcka och hällebräcka, vilka båda är kända som kalkindikatorer men som i Sörmland har i övrigt helt olika utbredningsområden.

På djupare jord trivs en artrik ängsflora med bland andra månlåsbräken, kattfot, klasefibbla, ormrot och jungfrulin. På några håll har tidigare gjorts försök att bryta kalksten. I norra delen finns ett mindre ekbestånd där det bland annat växer lungört och andra lundväxter. Än längre åt norr ligger ett område med fuktängspräglad flora med arter som ormtunga och hartmannstarr, två i inlandet sällsynta arter. I anslutning till fuktängen gränsar en lövrik blandskog med stora mängder hassel. Den östra delen är präglad av sentida bete, till skillnad från den västra, som utgörs av en sluten hassellund med spår av äldre tiders bete. Hassellunden hör till naturtypen nordlig ädellövsskog och är nyckelbiotopklassad på grund av sina höga värden knutna till träd- och buskskiktet såväl som till markens kalkgynnade flora.

Kalkugnstorp ligger i ett mycket gammalt kulturlandskap, bland annat finns rester av det gamla stängslet, som varit både trögårdsgård och stengårdsgård. I området finns också en gammal kalkugn och rester av en mycket gammal lada.

Området ligger inom gränsen för riksintressant fyndighet enligt 3kap 7§ MB och ligger nära Forsby kalkbrott.

Vad kan påverka negativt

Det största hotet mot områdets betesmarker är utebliven eller otillräcklig skötsel. Området är idag ohävdad vilket lett till igenväxning med buskar och träd, på sikt leder det också till utarmning av den hävdgynnade floran och faunan. För skogsmarken är det främsta hotet igenväxning kring äldre vidkroniga träd och buskar som tidigare stått ljusöppet.

Generella hot som riskerar att försämra mångfalden av arter och strukturer i området kan

t.ex. vara:

- Tillförsel av näringsämnen till betesmarken. Exempelvis genom spridning av växtnäringsämnen eller bekämpningsmedel. Även tillskottsutfodring, vinterbete eller sambete med gödslade betesmarker eller vall på åkermark kan indirekt tillföra näringsämnen.
- Försämring eller förlust av grässvål t.ex. på grund av vildsvinsbök, grävningssarbeten, bete vintertid etc.
- Gödslings- och försurningseffekter från nedfall av luftburna föroreningar.
- Användning av avmaskningsmedel som är negativt för den dynglevande skalbaggsfaunan.
- Avverkning av äldre träd eller buskar med höga naturvärden.
- Markexploatering eller annan förändring av markanvändningen i objektet eller i angränsande område, t.ex. skogsplantering, dikning, täktverksamhet eller samhällsbyggande i olika former.
- Dikning eller andra åtgärder som kan förändra hydrologin i området.
- Inplantering/sådd av arter annat än i naturvårdssyfte.
- Körning med tunga fordon vid olämpligt väglag, eller annan verksamhet som orsakar bestående markskador.
- Anläggande av längre eller kortare upplag eller dumpning av avfall, jord, sten, grus foder etc.
- Inväxning av gran i den nordliga ädellövslogen.

Bevarandeåtgärder

Enligt 7 kap 28§ MB krävs tillstånd för att bedriva verksamheter eller vidta åtgärder som på ett betydande sätt kan påverka miljön eller störa utpekade arter i ett naturområde som har förtecknats enligt 27§ Miljöbalken, dvs ett Natura 2000-område. Tillstånd krävs inte för verksamheter och åtgärder som direkt hänger samman eller är nödvändiga för skötsel och förvaltning av området.

Skydd: Den nordliga ädellövslogen ingår i ett biotopskydd. På betesmarken finns i dagsläget inga betesdjur och ett skötselavtal som säkerställer hävden av betesmarken behöver skrivas.

Skötsel: Skogsmarken är i behov av restaureringsåtgärder för att bevara markfloran såväl som många av de äldre träd och buskar som vuxit upp i en gles skog/hagmark med stort ljusinsläpp. Yngre, mer snabbväxande träd har vuxit upp invid de äldre och riskerar nu att konkurrera ut det äldre träd- och buskskiktet. Skötselåtgärder kan t.ex vara röjning av gran, friställning av äldre ädellövträd som tidigare stått ljusöppet, skapande av död ved och punktvisa röjningar för att skapa solbelysta gläntor. Hagmarken är i behov av restaureringsröjningar. Betesmarken behöver sedan hävdas och röjas årligen för att behålla prägel av blottade hällar, en lågvuxen hagmarksflora och solbelysta hagmarksträd.

Uppföljning av naturtyper och arter

Länsstyrelsen ansvarar för att uppföljning av bevarandemål genomförs. Uppföljningen ska ske enligt de manualer för skyddade områden som har tagits fram av Naturvårdsverket. Mätbara mål, så kallade målindikatorer, ska registreras i databasen SkötselDOS. Dessa målindikatorer följs sedan upp. Målsättningen är att kunna se om de bevarandemål som satts upp i bevarandeplaner och skötselplaner uppfylls, att skötseln fungerar och att Natura 2000 - naturtyperna och arterna har gynnsamt tillstånd.

Naturtyper och arter enligt art- och habitatdirektivet samt fågeldirektivet:

6270 - Silikatgräsmarker

Areal: 9,59 ha. Arealen fastställd i regeringsbeslut

Beskrivning

Silikatgräsmark är den naturtyp som dominerar i området, utbredd från den södra spetsen till ungefär mitten av området. I fältskiktet finns inslag av hävdgynnade ängs- och hagmarksväxter såsom knippfryle, gråfibbla, käringtand, gulmåra och femfingerört. Flera rödlistade arter är också noterade i naturtypen, t.ex. slätterfibbla, månlåsbräken och scharlakansvaxskivling. Området hävdas inte i dagsläget vilket lett till att högvuxna arter och yngre träd av björk och klibbal brett ut på bekostnad av mer lågvuxna arter.

Bevarandemål

Silikatgräsmarkerna ska vara artrika, präglade av en lång hävdkontinuitet och ha en naturlig näringsstatus. Naturtypen ska hållas öppen, ett mindre inslag av hävdpräglade, solbelysta träd och buskar gynnar normalt områdets biologiska mångfald och får förekomma. Hävdtrycket ska vara tillräckligt för att främja en hög artrikedom, framför allt i form av ängs- och betesmarksarter. Typiska arter för naturtypen som t.ex. jungfrulin, bockrot och prästkrage ska vara vanligt förekommande. Typiska insektsarter av t.ex. fjärilar och spillningslevande bladhorningar ska förekomma i området. Arealen silikatgräsmarker ska vara minst 9,59 ha.

Bevarandetillstånd

Ej gynnsamt bevarandetillstånd: Naturtypen riskerar att snart förlora viktiga strukturer och funktioner. Förutsättningarna för att bevara naturtypens värden på lång sikt är svaga om inte hävden återinförs och träd och buskar av igenväxningskaraktär tas ned.

8230 - Hällmarkstorräng

Areal: 0,54 ha. Arealen fastställd i regeringsbeslut

Beskrivning

Naturtypen hällmarkstorräng utgörs av två mindre delområden centralt i betesmarken. Flera sällsynta och rödlistade arter är funna inom naturtypen, t.ex. hällebräcka, backsmörblomma och månlåsbräken. Hällmarkstorrängen har tidigare blivit kvävepåverkad genom stödutfodring och i dagsläget hävdas inte området.

Bevarandemål

Hällmarkstorrängarna ska vara solbelysta och präglas av torktåliga växtsamhällen av kärlväxter, lavar och mossor. Naturtypen ska domineras av flacka silikatrika hällmarksytter och lavar, jordtäcknet ska vara tunt och endast förekomma fläckvis. Hällmarkstorrängar är störmingsgynnade och de ska hävdas med bete för att främja naturtypens artrikedom såväl som för att hållas öppna. Ett mindre inslag av hävdpräglade, solbelysta träd och buskar gynnar normalt områdets artmångfald och får förekomma. Kärlväxtfloran ska karakteriseras av torktåliga arter som t.ex. gul fetknopp, styvmorsviol och bergssyra. Typiska arter för naturtypen som t.ex. kattfot, tjärblomster och tuschlav ska vara vanligt förekommande. Hällebräcka, backsmörblomma och månlåsbräken ska finnas i livskraftiga populationer. Arealen hällmarkstorrängar ska vara minst 0,54 ha.

Bevarandetillstånd

Ej gynnsamt bevarandetillstånd: Naturtypen riskerar att snart förlora viktiga strukturer och funktioner. Förutsättningarna för att bevara naturtypens värden på lång sikt är svaga om inte hävden återinförs och träd och buskar av igenväxningskaraktär tas ned.

9020 - Nordlig ädellövskog

Areal: 0 ha. Arealen ej fastställd i regeringsbeslut

Ny Areal: 6,4 ha. Ny Areal, ännu ej fastställd i regeringsbeslut

Beskrivning

Naturtypen nordlig ädellövskog finns i områdets norra del. Skogen omfattas av ett biotopskydd och ingår i en skoglig nyckelbiotop. Historiskt sett har marken tidigare varit betydligt mera öppen och nyttjats som slåtter- och betesmark. Successiv igenväxning har skapat en sluten lövskog, som idag domineras av hassel och asp. I överbeståndet finns äldre vidkroniga ekar som tidigare stått ljusöppet tillsammans med äldre träd av asp, vårtbjörk och klibbal. Hassel är dominerande i buskskiktet. Flera signalarter är funna i området, exempelvis kandelabersvamp, hasselsopp, tvåblad och krushättemossa. Området har även höga värden knutna till det lundartade fältskiktet som hyser arter som blåsippan, svart trolldruva och underviol.

För att värden knutna till de äldre träden och den örtrika markfloran ska bevaras har området behov av skötsel. Exempelvis i form av frihuggningar ~~kring~~ äldre ekar, röjningar av yngre gran och punktvisa utglesningar för att skapa solbelysta gläntor.

Bevarandemål

Den nordliga ädellövskogen ska vara olikåldrig och ha inslag av äldre träd och död ved. Ädellövträd ska dominera trädskikten och ek, alm, ask, lind och lönn ska utgöra viktiga trädslag. Varken ek/avenbok eller bok ska på egen hand vara dominerande. Vidkroniga ekar som tidigare stått ljusöppet ska stå fritt från konkurrenaden ~~träd-~~ och buskar. Invasiva eller främmande arter ska inte förekomma. Skogen ska ha naturskogskaraktär och präglas av naturliga processer som åldrande och avdöende. Den ska hysa en hög biologisk mångfald av kärlväxter, mossor, lavar och svampar. Fältskiktet ska vara örtrikt och vårblomningen riklig. Svart trolldruva och tvåblad ska finnas i livskraftiga populationer. Typiska arter, som t.ex. liten baronmossa, hasselticka och rostfläck ska förekomma i skogen. Arealen nordlig ädellövskog ska vara minst 6,4 ha.

Bevarandetillstånd

Ej gynnsamt bevarandetillstånd: Naturtypen riskerar att snart förlora viktiga strukturer och funktioner. Förutsättningarna för att bevara naturtypens värden på lång sikt är svaga om inte skötselåtgärder för att bevara ädellövskogens äldre träd- och buskar utförs.

9070 - Trädklädd betesmark

Areal: 2,84 ha. Arealen fastställd i regeringsbeslut

Beskrivning

Naturtypen trädklädd betesmark finns i områdets nordöstra hörn. I Kalkugnstorp ger ett flertal skyddsvärda, äldre grova ekar sin prägel till hagmarken. I trädskiktet finns också inslag av det starkt hotade trädet ask, buskskiktet domineras av hassel och örtfloran är riklig. I området har rödlistade arter såsom jättekamskivling och hartmansstarr noterats. Den trädklädda betesmarken hävdas inte i dagsläget vilket lett till att högvuxna arter och yngre träd av björk och klibbal brett ut på bekostnad av mer lågvuxna arter.

Bevarandemål

De trädklädda betesmarkerna ska vara präglade av bete, ha en mosaikartad struktur, en naturlig näringsstatus och en riklig förekomst av gamla hävdpräglade träd. Den biologiska mångfalden av arter knutna till de solbelysta träden såväl som till markens flora ska vara hög. Området ska hävdas med bete och igenväxningsvegetation ska endast förekomma sparsamt. Typiska arter för naturtypen som t.ex. sotlav, knägräs och mindre bastardsvärmare ska vara vanligt förekommande. Hartmansstarr ska finnas i en livskraftig population. Arealen trädklädda betesmarker ska vara minst 2,84 ha.

Bevarandetillstånd

Ej gynnsamt bevarandetillstånd: Naturtypen riskerar att snart förlora viktiga strukturer och funktioner. Förutsättningarna för att bevara naturtypens värden knutna till floran och de äldre solbelysta träden är svaga, om inte hävd och röjningar återinförs.

1973 - Hällebräcka, Saxifraga osloensis

Artens förekomst är fastställd i regeringsbeslut.

Beskrivning

Hällebräcka är en ettårig art som kräver konkurrensfria miljöer för att växa. Den är starkt kalkgynnad. Många av förekomsterna är intill och på hällar i betesmarker, miljöer som hålls fria från konkurrens genom kreaturstramp och torka. Tillfälliga förekomster i vägslänter, mindre täkter etc. är ej ovanliga där det är tätt mellan lokalerna. Artens blommor är insektspollinerade, medan fröna är vind- och djurspridda, en uppskattning av spridningsavstånd är 10 m, efter vägar i vindraget från bilar, med bildäck etc kan avståndet ofta vara mycket längre. Totalt finns närmare 500 lokaler för hällebräcka i Sverige (större delen av världspopulationen), varav 19 lokaler i Södermanlands län. Hällebräcka är rödlistad i Sverige och placerad i kategorin sårbar.

Bevarandemål

Hällebräcka ska finnas i en livskraftig population. Dess habitat, Kalkugnstorps hällmarkstorrängar, ska ha goda förutsättningar för hällebräcka. Hällmarkstorrängarna ska hävdas med bete för att hålla vegetationen lågvuxen och stöminggynnad. Slyuppslag ska röjas bort för att hålla hällarna solbelysta. Arealen hällmarkstorräng ska vara minst 0,54 ha.

Bevarandetillstånd

Okänt bevarandetillstånd: Länsstyrelsen har i dagsläget inte tillräcklig information om arten för att kunna ange dess bevarandetillstånd.

Dokumentation

ArtDatabanken. 2015. Rödlistade arter i Sverige 2015.

Artportalen. 2016. Artyfynd (oktober 2016).

Art- och naturtypsvisa vägledning. Natura 2000. Naturvårdsverkets hemsida, 2016.

Länsstyrelsen i Södermanlands län 1991: Sörmlands Natur. Naturvårdsprogram.

Länsstyrelsen i Södermanlands län. 2006. Bevarandeplan för Natura 2000-område Forsby-Kalkugnstorp (SE0220235) Vingåkers kommun, Södermanlands län. Dnr: 511-11409-2004.

Rydberg, H. & Wanntorp, H.-E. 2001: Sörmlands Flora. Botaniska Sällskapet i Stockholm.

Rydberg, H. & Vik, P. 1992: Ängs- och hagmarker i Södermanlands län. Länsstyrelsen.

SGU. Riksintresse för fyndighet enligt 3kap7§ MB. Forsby.

Skogsstyrelsen. 1995. Registrerad nyckelbiotop N3259-1995.

Inventeringar

Elmhag, J. 2002: Inventering av kärlväxtfloran i tio Natura 2000-områden i Södermanlands län.

Adoxa Naturvård – projektuppdrag för Länsstyrelsen i Södermanlands län.

Exempel på arter i området:

Kärlväxter

Duwnäva (*Geranium columbinum*)

Grusbräcka (*Saxifraga tridactylies*)

Harmynta (*Satureja acinos*)

Hällebräcka (*Saxifraga osloensis*)

Hartmannstarr (*Carex hartmanni*)

Jordklöver (*Trifolium campestre*)

Jungfrulin (*Polygala vulgaris*)

Kalksvartbräken (*Asplenium trichomanes* ssp. *Quadrivalens*)

Kattfot (*Antennaria dioica*)

Klasefibbla (*Crepis praemorsa*)

Låsbräken (*Botrychium lunaria*)

Mandelblom (*Saxifraga granulata*)

Ormrot (*Bistorta vivipara*)

Ormtunga (*Ophioglossum vulgatum*)

Tvåblad (*Listera ovata*)

Underviol (*Viola mirabilis*)

Småfingerört (*Potentilla tabernaemontani*)

Styvmorsviol (*Viola tricolor*)

Svart trolldruva (*Actaea spicata*)

Fransmaskros (*Taraxacum marginatum* (*Erythrosperma*))

Knoppmaskros (*Taraxacum brachyglossum* (*Erythrosperma*))

Tofsmaskros (*Taraxacum taeniatum* (*Erythrosperma*))

Svampar

(*Coprinus pellucidus*)

Coprinus stercoreus

Snövit bläcksvamp (*Coprinus niveus*)

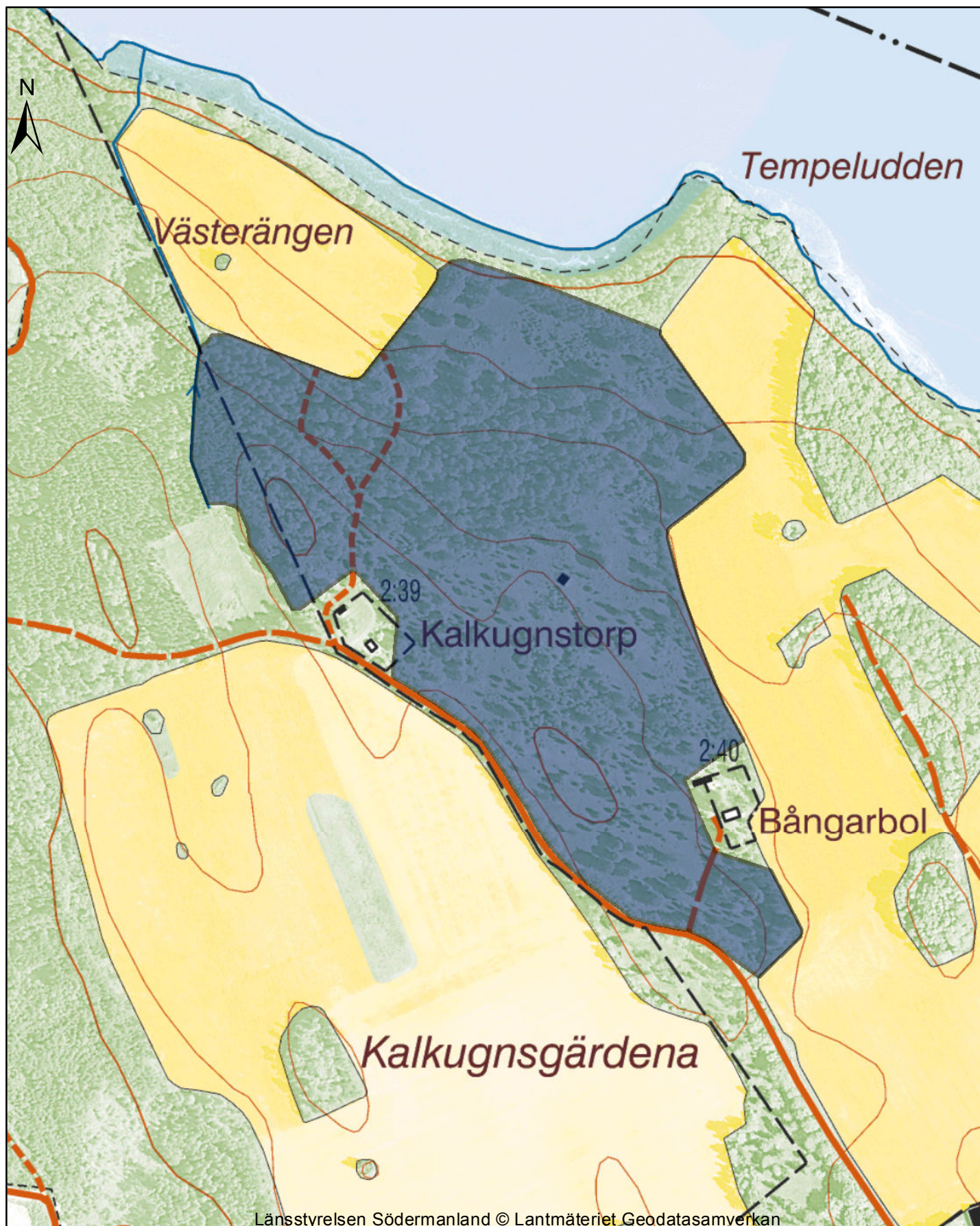
Dermoloma josserandi

Stornopping (*Entoloma griseocyanum*)

Lutvaxing (*Hygrocybe nitrata*)

Hasselticka (*Dichomitus campestris*)

Hasselsopp (*Leccinum pseudoscabrum*)
Finluden stensopp (*Boletus reticulatus*)
Vågticka (*Spongiporus undosus*)
Oxtungssvamp (*Fistulina hepaticae*)

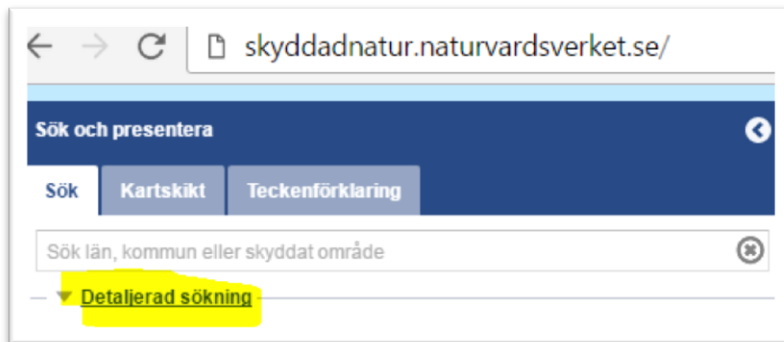

Karttjänst Skyddad natur

<http://skyddadnatur.naturvardsverket.se/>

För att få en bild av var i respektive Natura 2000-område naturtyperna finns kan Naturvårdsverkets karttjänst Skyddad natur användas.

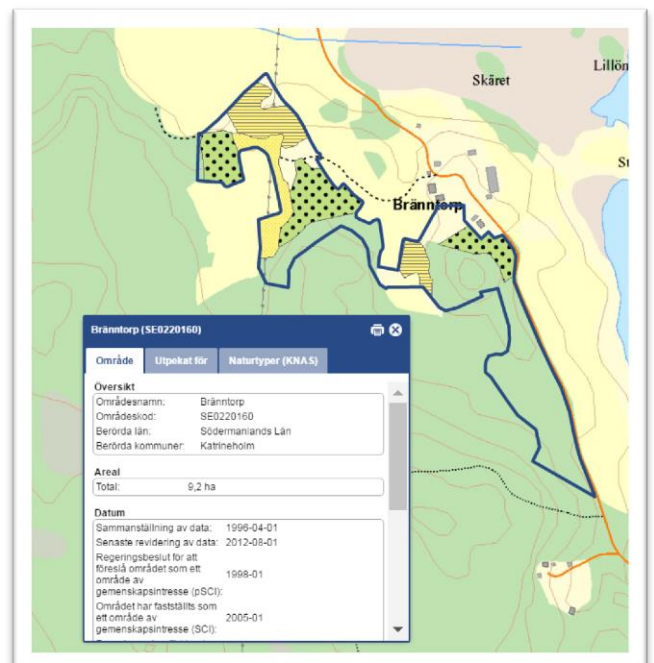
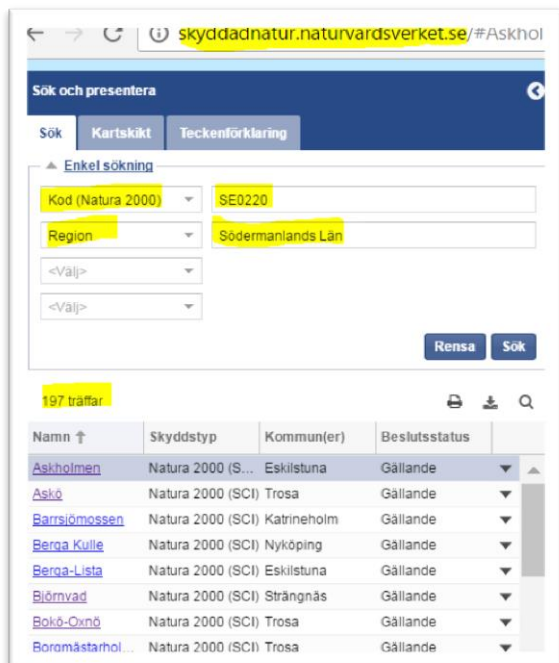
Välj "Detaljerad sökning"

Välj alternativ *Kod (Natura 2000)* skriv in SE0220

Välj *Region* och sök fram *Södermanlands län*

Sök, det ska bli 197 träffar. När man klickar på ett av namnen i listan kommer man dit i kartan.

För att se Naturtyper för områdena i kartan gå in på fliken "Kartskikt".

Avmarkera allt i *Naturvårdsregistret*. Det är endast *Naturtypskarteringar* > *Natura naturtypskartan (NNK)* > *Naturtyper (ytor)* som ska vara markerade. Klicka sedan i kartan på den naturtyp du vill veta mer om så kommer en informationsruta upp i fönstret.

